

TRES POEMES

Emily Brontë

(Traducció i nota introductòria de Pilar Garcia Ramos i Josep V. Galan).

Emily Jane Brontë (1818-1848) nasqué sota el signe de Lleó a Thorton, un poblet de l'Anglaterra situat als erms de la comarca de Yorkshire. Filla d'un pastor protestant, fou educada d'acord amb els principis de la moral victoriana. Tímida i secreta —passà la vida amagant-se com a escriptora i com a persona—, mai no va voler viure lluny de l'aspra soledat del seu paisatge natal, amb el qual el seu esperit, perdudament exposat a viure dins de si mateix, semblava encaixar tan bé.

Tot allò que Emily va aconseguir d'entendre i d'imaginar —afirma Carmen Martín Gaité en el pròleg de la novel·la *Els cims borrascosos* editada per Círculo de Lectores— va ser a força de concentració, de pactar amb la soledat i d'oïbre als límits de la seua presó terrenal.

Una arrelada noció de la vida perpetuament amenaçada per la mort, el concepte quasi sobrenatural de l'amor i la lloança del món natural i dels poders de la imaginació, són alguns dels temes que es transparenten en la seua poesia imperfecta i gran, la major part de la qual pertany al món de Gondal¹. Ens caldrà, doncs, entendre el simbolisme d'aquest món imaginari per tal d'esclarir la majoria dels sentiments misàntrops i desafiants de la poeta.

L'estil poètic de l'autora anglesa és pur i premeditadament simple; elegiac en els seus estats d'ànim excitats, però invariablement carregat d'emoció.

La seua novel·la *Wuthering heights*² considerada obra mestra de la literatura romàntica universal, aparegué publicada amb el pseudònim d'Ellis Bell el 1847, any i mig abans de la mort de l'autora, que ocorregué el 21 de desembre, a les dues de la vesprada.

---

¹ Món imaginari creat pels germans Brontë —Emily, Charlotte i Branwell— al qual es referien els seus poemes i que va ser símbol de felicitat i de llibertat.

² En català, *Els cims borrascosos*. Edit. Proa, Barcelona, col·lecció «A tot vent».

Les tres germanes Brontë, en una pintura realitzada pels volts de 1834. Són, d'esquerre a dreta, Anne, Emily i Charlotte.

LA NIT PLANA SOBRE MI

La nit plana sobre mi,
el vent salvatge bufa fredament;
però una força tirànica m'esclavitza
i no puc, no sé com escapar-me'n.

Els arbres gegants vinclen
les branques nues sota el pes de la neu,
la tempesta davalla feixugament
i, tot i això, no sé com escapar-me'n.

Núvols i més núvols per sobre,
deserts i més deserts per sota;
no em donaré, però, a aquesta pesadesa;
no vull, no sé com escapar-me'n.

THE NIGHT IS DARKENING ROUND ME. The night is darkening round me, / The wild winds coldly blow; / But a tyrant spell has bound me / And I cannot, cannot go. / The giant trees are bending / Their bare boughs weighed with snow, / The storm is fast descending / And yet I cannot go. / Clouds beyond clouds above me, / Wastes beyond wastes below; / But nothing drear can move me; / I will not, cannot go.

HI HA DOS ARBRES

Hi ha dos arbres en un camp solitari;
ells em revelen un encís.
Les seues branques brunes alenen un trist designi,
que ho commou tot solemnement.

THERE ARE TWO TREES. There are two trees in a lonely field; / They breathe a spell to me;
/ A dreary thought thier dark boughs yield, / All waving solemnly.

FERMA BRUGUERA SINUOSA

Ferma bruguera sinuosa vinclant-se amb les ràfegues tempestuoses,
la nit, la lluna i les estrelles radiants;
la tenebra i la glòria congratulant-se,
la terra cap al cel i el cel davallant,
alliberant l'esperit de l'home del seu lligam dissortat,
rebenant les cadenes i trencant les barreres.

Muntanya avall, per les vessants, els salvatges boscos
presten una poderosa veu al vent que vivifica;
els rius vessen de joia els seus ribatges
precipitant, a través de les valls, el seu curs perillós,
ofrenant les seues aigües profundament i ampla
i deixant endarrere un adolorit desert.

Brillant, amenaçadora, encrespada i moribunda,
canviant per sempre de la nit al dia;
bramant com la tempesta, alenant com una música suau,
ombres i més ombres avançant i volant,
desafiant amb llampades fulgents la profunda tristesa,
apareixent de sobte i esvaint-se alhora.

HIGH WAVING HEATHER. High waving heather, 'neath stormy blasts bending, / Midnight and moonlight and bright shining stars; / Darkness and glory rejoicingly blending, / Earth rising to heaven and heaven descending, / Man's spirit away from its drear dungeon sending, / Bursting the fetters and breaking the bars. / All down the mountain-sides, wild forests lending / One mighty voice to the life-giving wind; / Rivers their banks in the jubilee rending, / Fast through the valleys a reckless course wending, / Wilder and deeper their waters extending, / Leaving a desolate desert behind. / Shining and lowering and swelling and dying, / Changing for ever from midnight to noon; / Roaring like thunder, like soft music sighing, / Shadows on shadows advancing and flying, / Lightning-bright flashes the deep gloom defying, / Coming as swiftly and fading as soon.